

Sygn. akt VI W 1243/15

RSOW 2827/A/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 czerwca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Inowrocławiu Wydział VI Karny, w składzie:

Przewodniczący: SSR Marta Szymanska - Włodarczyk

Protokolant: sekr. sąd. Marta Lewandowska

W obecności oskarżyciela: KPP I. -----

po rozpoznaniu w dniach: 18.02.2016 roku, 06.04.2016 roku, 17.06.2016 roku w I.

sprawy przeciwko:

1. **J. G. (1)** c. S., Z. zd. K., ur (...) w S., PESEL (...), zam.: ul. (...), I.

obwinionej o to, że:

w dniu 30.11. 2014r. o godz. 10.25 oraz około godz. 12.00 w I. przy ul. (...) nie zachowała niezbędnych środków ostrożności przy trzymaniu zwierząt wyprowadzając psa bez uwięzi

tj. o czyn z art. 10 ust. 2a ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach w zw. z § 20 i 21 pkt 1 Uchwały Rady Miejskiej I.

2. **K. G.** c. J., M. zd. S., ur (...) w I., PESEL (...), zam.: ul. (...), I.

obwinionej o to, że:

w dniu 30.11. 2014r. o godz. 10.25 oraz około godz. 12.00 w I. przy ul. (...) nie zachowała niezbędnych środków ostrożności przy trzymaniu zwierząt wyprowadzając psa bez uwięzi

tj. o czyn z art. 10 ust. 2a ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach w zw. z § 20 i 21 pkt 1 Uchwały Rady Miejskiej I.

orzeka:

1. uznaje obwinione K. G. i J. G. (1) za winne popełnienia zarzucanego im czynu opisanego wyżej tj. wykroczenia z art. 10 ust. 2a ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach i na podstawie art. 39 § 1 kw odstępuje od wymierzenia kary

2. zwalnia obwinione od ponoszenia kosztów postępowania i obciąża nimi Skarb Państwa

Sygn. akt VI W 1243/15

UZASADNIENIE

J. G. (1) i K. G. zostały obwinione o to, że w dniu 30 listopada 2014 roku o godzinie 10.25 oraz około godziny 12.00 w I. przy ul. (...) nie zachowały niezbędnych środków ostrożności przy trzymaniu zwierząt wyprowadzając psy bez uwięzi

to jest o czyn z art. 10 ust 2 a ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach w zw. z § 20 i 21 pkt 1 uchwały Rady Miejskiej I.

Na podstawie zebranego materiału dowodowego oraz poczynionych ustaleń, Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

J. G. (1) i K. G. mieszkają z rodzinami w domu wielorodzinnym przy ul. (...). W tym samym budynku mieszka również R. K. (1). W domu tym mieszkają łącznie 4 rodziny. Teren przynależny do budynku (podwórko) jest ogrodzony.

J. G. (1) posiada dwa psy, a K. G. posiada jednego psa. Psy wyprowadzane są między innymi na teren przynależny do domu jednorodzinnego. Psy wyprowadzane są na terenie luzem lub na smyczy.

W dniu 30 listopada 2014 roku o godzinie 10.25 oraz około godziny 12.00 J. G. (1) i K. G. wyprowadziły psy na podwórko. Puściły psy bez smyczy. R. K. (1) wracał z córką B. K. (1) z zakupów. Psy dobiegły do nich i szczekały. R. K. (1) bronił się rowerem, a B. K. (1) chowała się za rowerem. J. G. (1) i K. G. zawołały swoje psy, które uspokoiły się i wróciły do właścicieli.

R. K. (1) wielokrotnie skarżył się m.in. na fakt puszczenia psów luzem na podwórku. Pomędzy sąsiadami istnieje konflikt m.in. na tle wyprowadzania psów przez państwa G. bez uwięzi.

Dowód:

- wyjaśnienia obwinionej J. G. k. 98v,
- wyjaśnienia obwinionej K. G. k. 98v,
- zeznania świadka R. K. k. 99, k. 17-18, k. 54– ujawnione na k. 99
- zeznania świadka P. G. k. 118v
- zeznania świadka R. G. k. 118v-119
- zeznania świadka I. R. k. 119, 60-61- ujawnione na k. 119
- zeznania świadka D. M. k. 119, 66- ujawnione na k. 119
- zeznania świadka B. K. k. 119v, k. 22-23- ujawnione na k. 119
- pisma R. K. k. 6-12 ujawnione na k. 119
- pismo MOPS w I.- k. 58- ujawnione na k. 119

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zeznań pokrzywdzonego, które stanowiły główną podstawą ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie. (zeznania pokrzywdzonego k. 99, 17-18 i 54). R. K. wskazał, że wielokrotnie zdarzały się takie sytuacje, gdy psy państwa G. wyprowadzane były bez uwięzi. Szczególnie zapamiętał zdarzenie z dnia 30 listopada 2014 roku kiedy przyszła do niego jego córka i razem wyszli po zakupy. Przede wszystkim nie mogła umknąć uwadze Sądu treść zeznań córki pokrzywdzonego B. K., nie tylko pozostająca w opozycji do wyjaśnień obwinionych, ale także prezentująca w sposób spójny i zgodny z zasadami logicznego rozumowania i realiami sprawy przebieg inkryminowanego zdarzenia. Świadek w sposób uporządkowany przedstawiła przebieg zdarzenia, w sposób spójny z zeznaniami pokrzywdzonego. Ponadto należy zaznaczyć, że B. K. jest wprawdzie osobą bliską dla pokrzywdzonego, jednak nie jest skonfliktowana z obwinionymi, zatem nie miała interesu, aby zeznawać niekorzystnie dla obwinionych.

Ponadto zdarzenie pośrednio potwierdzone zostało przez świadka I. R., która jest osobą bezstronną w sprawie. Zeznała ona, że raz widziała psy puszczone bez smyczy na posesji przy ul. (...). Potwierdziła ona również to, że R. K. skarżył się na psy wyprowadzane bez smyczy oraz istnienie konfliktu sąsiedzkiego.

O konflikcie sąsiedzkim mówiła również D. M.. Tym zeznaniom Sąd również dał wiarę.

O tym, że psy puszczone są luzem na terenie posesji zeznawali również P. G. i R. G., osoby najbliższe dla obwinionych. Przyznała to także sama obwiniona J. G. (1), wyjaśniając że „później puściła psy luzem jak nikogo nie było na podwórku” (k. 98).

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom obwinionych w zakresie, w którym nie były zgodne z zeznaniami pokrzywdzonego. Sprowadzało się to w zasadzie do tego, że obwinione wskazywały, że tego dnia psy były na uwięzi. Ich wyjaśnienia w tym zakresie nie są spójne z zeznaniami naocznych świadków tego zdarzenia (R. K. oraz B. K.). Ponadto same obwinione wyjaśniały, że teren jest ogrodzony, zatem psy nie muszą być wyprowadzane na smyczy.

W oparciu o ustalony w niniejszej sprawie stan faktyczny, Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

J. G. (1) i K. G. zarzucono popełnienie wykroczenia z art. 10 ust. 2 a ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach w zw. z § 20 i 21 pkt 1 uchwały Rady Miejskiej I...

Odpowiedzialności z art. 10 ust. 2a ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach z dnia 13 września 1996 r (Dz.U.2016.poz.250) podlega kto nie wykonuje obowiązków określonych w regulaminie. Rada Miejska I. na podstawie art. 4 ust. 1 i 2 w/w ustawy uchwaliła w dniu 17 grudnia 2012 roku uchwałę nr XXVII/398/2012 w sprawie regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Miasta I.. Uchwała ta zmieniona została uchwałą z dnia 27 maja 2013 roku nr XXXIII/476/2013. Zgodnie z § 20 w/w uchwały osoby utrzymujące zwierzęta domowe zobowiązane są do zachowania niezbędnych środków ostrożności zapewniających ochronę przed zagrożeniem oraz uciążliwością ze strony tych zwierząt dla ludzi, w szczególności do stałego dozoru nad tymi zwierzętami. Wyprowadzanie psa w miejsca służące do użytku publicznego lub **wspólnego użytku ludzi** jest możliwe po spełnieniu m.in. warunku prowadzenia psa na uwięzi. Przepis ten wskazuje nie tylko na miejsca służące do użytku publicznego, ale wyszczególnia również miejsca wspólnego użytku ludzi. Takim miejscem jest chociażby wspólna część nieruchomości, czyli podwórko. Przepisy uchwały nakładają na właścicieli psów obowiązki i mają na celu ochronę przed zagrożeniem lub uciążliwością dla innych ludzi, nie tylko w miejscach publicznych, ale także w miejscach wspólnego użytku ludzi. Właściciele psów muszą bowiem szanować inne osoby, które niekoniecznie są miłośnikami czworonogów lub się ich obawiają.

Przenosząc powyższe rozważania na realia niniejszej sprawy, Sąd doszedł do przekonania, iż zachowanie J. G. (1) i K. G. wypełniło znamion zarzucanego im czynu. Były one zobowiązane do przestrzegania regulaminu ustanowionego przez uchwałę Rady Miejskiej I.. Nie wykonując tego obowiązku naraziły się na ponoszenie odpowiedzialności wykroczeniowej.

Uznając winę J. G. (2) i K. G. w zakresie zarzucanych im wnioskiem o ukaranie czynów, Sąd odstąpił w stosunku do obwinionych od wymierzenia kary.

Zgodnie z treścią przepisu art. 39 § 1 kw w wypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie można - biorąc pod uwagę charakter i okoliczności czynu lub właściwości i warunki osobiste sprawcy - zastosować nadzwyczajne złagodzenie kary albo odstąpić od wymierzenia kary lub środka karnego.

W sprawie niniejszej to okoliczności czynu spowodowały, że Sąd sięgnął po tę instytucję.

Należy bowiem podkreślić, że obwinione skonfliktowane są z pokrzywdzonym. Jest to konflikt sąsiedzki, a kwestia wyprowadzania psów bez smyczy jest jedynie jednym z aspektów tego konfliktu. Należy wskazać, że pokrzywdzonemu nie chodziło o ukaranie obwinionych, a jedynie o wyegzekwowanie swoich praw oraz obowiązków obwinionych jako właścicieli psów. Biorąc zatem ogół sytuacji pod uwagę, Sąd doszedł do wniosku, że wystarczającym jest formalne

stwierdzenie winy J. G. (1) i K. G. natomiast jakakolwiek reakcja prawnokarna w sensie choćby najmniejszej sankcji finansowej jest zbędna.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk Sąd zwolnił obwinione od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w sprawie, wydatkami obciążając Skarb Państwa. U podstaw tej decyzji legła zasada słuszności, a także rodzaj rozstrzygnięcia tj. orzeczenie o winie i skorzystanie z instytucji odstąpienia od wymierzenia kary uzasadnia taką decyzję Sądu w zakresie kosztów procesu.